

han, at undervisningen skulle give de unge overalt i Norden „den samme udrustning, den samme forudsætning for videreuddannelse, den samme forudsætning for at virke i erhvervslivet og for at uddanne sig også i de andre nordiske lande“.

I et indlæg gjorde undervisningsminister K. B. Andersen rede for forskellen mellem den danske undervisningspligt og de andre landes skolepligt og forklarede, at forskellen alene var, at man i Danmark inddrager også andre skole- og undervisningsformer, så de unge til en vis grad selv kan afgøre, under hvilken form de ønsker at modtage undervisningen.

Ved afstemningen vedtoges det enstemmige udvalgsforslag med 56 stemmer mod en enkelt nordmand. En af de to, som ikke stemte, var Poul Dam. Rekommandationen betegnedes som nr. 26/1967.

8. Samarbejde angående undervisning af finsksprogede i Sverige (A 136).

Det menes, at der for tiden er bosat c. 160.000 indvandrere i Sverige med finsk som modersmål. Der skabes herved et sprogproblem, som volder en række praktiske vanskeligheder, ikke mindst for de ca. 2.000 finske børn i svenske skoler. Skønt der fra de svenske myndigheders side er gjort meget for at lette de finske børns tilpasning til det svenske skolemiljø, er det ikke lykkedes tilfredsstillende. En hovedårsag hertil er vistnok manglende samarbejde mellem de svenske og de finske myndigheder. På grundlag af et forslag rejst af finske og svenske medlemmer vedtog rådet derfor rekommandation nr. 27 med henstilling om nedsættelse af et permanent rådgivende og forslagsstillende samarbejdsorgan, der skal virke for at lette den i Sverige bosatte finsksprogede befolknings uddannelsesproblemer. Herved tænkes både på børnenes og de voksnes tilpasningsvanskeligheder.

9. Nordisk kulturfond (Medd. til rek. 28/1966).

I meddelelserne til rek. 28/1966 gjordes der rede for en betydningsfuld nordisk landvinding: oprettelsen af Nordisk Kulturfond med overstatlig styrelse. Allerede ved rek. 28/1965 var regeringerne blevet opfordret til at oprette en sådan fond med 3 mill. d. kr. årligt til sin rådighed og ledet af en fælles nordisk forvaltning. Fra

1. januar 1966 indledtes en begrænset og midlertidig ordning med 600.000 kr. til disposition for det første års virksomhed og med en provisorisk styrelse. Denne bestod af fem medlemmer udpeget af undervisnings- og kulturministrene og med Nordisk Kulturkommission som rådgivende organ.

Da det omgående viste sig, at behovet for tilskud, stipendier etc. langt oversteg de bevilgede 600.000 kr., foreslog en række medlemmer, blandt dem Bomholt og Hartling, til 14. session, at regeringerne snarest muligt og senest fra 1. januar 1967 skulle forhøje kulturfondens midler til de i 1965 anbefalede 3 mill. d. kr. og snarest muligt og i samråd med Nordisk Råd lade udarbejde en permanent forvaltningsordning for fonden. Rådet godkendte medlemsforslaget ved rekommandation nr. 28/1966.

Af meddelelserne til 15. session vedrørende denne rekommandation fremgik det, at regeringerne fuldt ud havde imødekommet rådets henstilling. Den 3. oktober 1966 underskrev repræsentanter for alle de nordiske lande i København en traktat om oprettelse af Kulturfondens. Denne fik en styrelse på 10 medlemmer (med personlige suppleanter), af hvilke den ene halvdel udnævnes af de fem regeringer, den anden halvdel af Nordisk Råd. Det årlige dispositionsbeløb på 3 mill. d. kr. ydes af de nordiske lande i forhold til deres befolkningstal, således at Danmark bidrager med 23 procent, Finland med 22 procent, Island med 1 procent, Norge med 17 procent og Sverige med 37 procent.

Det fastslås i statutterne, at fondens virksomhedsområde omfatter det nordiske kultursamarbejde i hele dets udstrækning. Der kan bevilges tilskud til a) nordiske projekter af engangskaraktér såsom udstillinger, publikationer, konferencer, kurser og symposier; b) nordiske projekter af mere permanent karakter i en forsøgsperiode; c) udredninger med nordisk sigte og d) informationsvirksomhed inden for og uden for Norden vedrørende nordisk kulturelt samarbejde og de nordiske landes kulturliv. Normalt må tilskud ikke bevilges til projekter, som berører færre end tre af de nordiske lande.

Styrelsens beslutninger træffes ved simpel stemmeflerhed, men hvis begge et lands styrelsesmedlemmer modsætter sig et til-